

sagde en Ting til: at komme med et Lovforslag, der muligvis vil forøge Udgifterne fra ca. 2½ Mill. Kr. om Aaret til ca. 9—10 Mill. Kr., kan man efter vor Formening ikke gøre, uden at man samtidig anviser, hvorledes den Forskel i Udgift, som her er Tale om, skal dækkes. Hvis derfor den højtærede Minister foruden at give Udvalget det Forslag, han selv taler om han har til Rede, kunde give Udvalget Oplysninger om, at han ogsaa har Pengene, tror jeg nok, det vilde hjælpe betydeligt.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Kragh maatte erkende, at Loven af 1919 er bygget op paa nøjagtig de samme Principper som det Lovforslag, jeg har fremsat, og det forekommer mig, at det ærede Medlems Indvendinger mod Lovforslaget bliver noget ejendommelige, naar det samtidig erindres, at han udtalte, at Loven af 1919 netop havde faaet sit Stempel ved Venstres Arbejde, det var netop Venstres Arbejde, der i særlig udpræget Grad havde givet Loven af 1919 den Form, som den fik. Det vil altsaa sige, at Venstre har været med til at give Loven en saadan Form, at man kunde sige, at Loven teknisk set var rigtig. Jeg har paavist, at dersom man vil opretholde den Form for Understøttelsesens Tildeling, som indeholdes i Loven af 1919, er det Lovforslag, jeg har fremsat, i enhver Henseende fuldt korrekt udarbejdet. I det Udvalg, som har behandlet Lovforslaget, er der opstaaet Ønske om at komme til en anden Form, at komme ind paa en glidende Skala. Udvalget har gjort Forsøg paa at udarbejde en saadan Skala, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke ogsaa det ærede Medlem Hr. Kragh har forsøgt sig i den Retning, men ikke med noget Held. Det er derefter henstillet til mig som Indenrigsminister at prøve paa at finde Vej ud af dette Forhold, prøve paa at lade udarbejde et Lovforslag med en glidende Skala.

Det Arbejde er tilendebragt i Ministeriet, hvad jeg allerede gjorde udførligt Rede for ved Fremsættelsen af Lovforslaget, men jeg var ikke helt tilfreds med den Form, Gradueringen havde faaet. Vi var ikke i Stand til ved en Graduering at undgaa de bratte Overgange, altsaa ikke i Stand til at undgaa den samme Vanskelighed, som man har med selve Loven og det Lovforslag, som er fremsat. Da Arbejdet saaledes ikke har kunnet finde sin endelige Form hverken i Udvalget eller i Ministeriet, har jeg ment det rigtigt at fremsætte Lovforslaget paa ny i den Skikkelse, hvori det blev fremsat i Fjor. Jeg havde saa meget

mere Grund til at gøre det, som Udvalget ikke tilendebragte sit Arbejde, men jeg har samtidig gjort opmærksom paa, at vi i Ministeriet har foretaget det Arbejde, som man fra Udvalgets Side ønskede foretaget, og Resultatet af dette Arbejde kan tilstilles Udvalget, saa snart det begynder at arbejde. Hvorledes det ærede Medlem derefter kan komme til at beskæftige sig saa udførligt med det Forhold, at jeg slet ikke vil have det Lovforslag vedtaget, som jeg har fremsat, og at det i det hele taget er fuldkommen urimeligt, at jeg ikke har tilstillet Rigsdagen et helt andet Lovforslag, forstaar jeg ikke.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger til Forsvar for sin Stilling ved Aldersrentelovens Forelæggelse og ved Arbejdet for at faa Aldersrenteloven vedtaget her i Folketinget og sagde, at hans Stilling var jo en ganske anden, thi den vedtagne Aldersrentelov indeholdt jo ikke noget, der paa nogen Maade brød med det Princip, som indeholdtes i det af det ærede Medlem som Indenrigsminister fremsatte Forslag til en Aldersrentelov. Ja, det er jo, som man tager det. Forholdet blev i hvert Fald dette, at Lovforslaget blev omarbejdet paa en saadan Maade, at just som man havde faaet Lovforslaget vedtaget, maatte man supplere det, idet man maatte erkende, at de Aldersrentenydere, der skulde komme i Betragtning, for manges Vedkommende fik en saa utilstrækkelig Understøttelse, at det var aldeles nødvendigt at supplere den med en Brændselshjælp, og dertil kommer, at det nu fra alle Sider er blevet erkendt, ganske kort Tid efter at Lovforslaget var blevet vedtaget og ophøjet til Lov, at man maatte gøre det om. Jeg bebrejder i og for sig ikke det ærede Medlem saa meget, at det er blevet saaledes. Jeg gør kun opmærksom paa, at det ærede Medlem led den Vanskæbne, at hans eget Parti kasserede det oprindelige, forholdsvis gode Forslag, som blev stillet her i Tinget.

Nu siger det ærede Medlem, at Lovforslaget blev ændret af Hensyn til en forandret økonomisk Situation. Men hvis det er rigtigt at tage Hensyn til de forandrede økonomiske Situationer, der indtræder fra det ene Aar til det andet, saa er det vel ogsaa rimeligt, at man, hvis man skønner, at den økonomiske Situation i Aar er en anden, end den var i Fjor, da ogsaa tager Hensyn til dette; men det forandrer jo aldeles ikke Karakteren af det Lovforslag, som jeg har forelagt.

Det ærede Medlem citerede mig og